

Туман, туман

Микола Руденко

Туман, туман... Як бинт до гнійних ран.
Чи сонце вигляне хоча б у травні?..
Коли на вишки падає туман,
Ми з вільним світом майже рівноправні.

Що розпогодиться — нема приміт
В газетній сліпо зверстаній колонці.
А де він є сьогодні — вільний світ?
Мо', на Юпітері або на Сонці.

Всміхаєтесь? Якщо немає крил,
То й ангел навіть — лиш мураш, не птиця.
Живі світи не на один копил —
Вони є там, де вам і не присниться.

Земне життя — то є одна із форм.
Жорстока форма. О, яка жорстока!
Краса, що припадає нам до ока —
Це, виявляється, для когось корм.

Давно земля мене оцим пече —
Тут лиха і кривавих справ без ліку...
Сідає голуб на моє плече —
Бо добре знає: віджену шуліку.